

Засновник –  
Верховна Рада України

Головний редактор  
Світлана ПИСАРЕНКО

Редакційна колегія:

Віктор КОРНІЮК,  
Лариса СЕВЕРЕНЧУК, Юрій АРТЕМЕНКО,  
Олександр БАНДУРКА, Іван БОКИЙ,  
Степан ГАВРИШ, Віктор ГРАБ,  
Юлій ЮФФЕ, Віктор КИРИЛЛОВ,  
Олександр КОПИЛЕНКО, Анатолій МАТВІЄНКО,  
Павло МАТВІЄНКО, Анатолій МАЦЮК,  
Микола МЕЛЬНИК, Борис ОЛІЙНИК,  
Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СЕЛІВАНОВ,  
Леся (Леонід) ТАНОК, Віктор ТАРАН (Терен)

Головний редактор  
Світлана ПИСАРЕНКО – 235-81-55

Приміальня:

Любов САЛЮК – 235-79-58

Заступник головного редактора

Віктор КОРНІЮК – 272-46-30

Відповідальний секретар

Лариса СЕВЕРЕНЧУК – 235-79-53

Головний бухгалтер Ірина КИСЛІВ,

Жанна СИМОНЕНКО – 235-79-58

Відділ з висвітлення питань

парламентської діяльності:

Микола БІЛОКОПИТОВ – 235-79-55,

Олексій СИЩУК – 235-79-52,

Юлія ЦИРФА – 235-79-55

Відділ соціально-економічної політики

та правового забезпечення:

Завідувач Олександр МАЛІЄНКО – 235-81-56

Відділ гуманітарної політики:

Завідувач Ольга КЛЕЙМЕНОВА – 235-79-52,

Людія ПУЗИКОВА, Лариса МАРЧУК,

Микола СЛАВИНСЬКИЙ, Євген ТИЩУК

Літературні редактори: Олена ЧОПОВСЬКА,

Валентина НЕСЛУЖЕНКО – 235-79-60,

Наталка СЕМІВОЛОС – 235-79-53

Реклама та передплата:

Віра ПРАВИНА – 272-46-23,

Сергій ДУБРОВІН – 234-68-30

Дизайн – Ольга ПРОКОПЧУК – 235-81-56

Верстка – Анна СЕРДЕЧНА – 235-81-56,

Сергій УСЕНКО, Наталя КУТНЯК – 235-79-60

Підтримка сайта –

Євген СИНЕЛЬНИКОВ – 235-81-56,

Олексій ЛОЗИНСЬКИЙ, Діана ТОКОВЕНКО

04053, Київ-53,

пров. Несторівський, 4

E-mail: mail@viche.info

E-mail: viche@rada.gov.ua

www.viche.info

Підготовку та випуск у світ журналу «Віче»

за дорученням засновника здійснює редакція.

© Віче, 2012.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого

засобу масової інформації КВ № 570 від 05.04.1994.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

І залишає за собою право на редагування,

опублікування наданих авторами творів та сплату

авторського гонорару. Рукописи не рецензуються

і не повертаються.

При передруку посилання на «Віче» обов'язкове.

Відповідальність за зміст і достовірність

реklamних оголошень несуть рекламодавці.

«R» – матеріали, які друкуються на правах реклами

Підписано до друку 4.10.2012.

Формат 64x90/8.

Папір крейдований.

Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 9,3.

Зам. № 891. Тираж 3000 прим.

Ціна договірна.

Набрано і зверстано на комп'ютерному

комплексі редакції журналу «Віче».

Надруковано з готового оригінал-макета

у ТОВ «Ай-Прінт»

03680, м. Київ, вул. Сим'ї Сосніних, 3

Свідоцтво про державну реєстрацію

№ 253670 від 05.05.2011 р.

Журнал «Віче» читають у Верховній Раді та її комітетах, адміністрації Президента України, Кабінеті Міністрів України, Держтелерадіо. Він також надходить до бібліотек Конгресу США та Ради Європи, до Книжкової палати України, Національної бібліотеки України імені В. Вернадського, Національної парламентської, Державної науково-технічної, Державної бібліотеки для юнацтва, Державної науково-педагогічної, Центральної імені М. Островського.

Передплатний індекс – 74254.

## Мистецтво

Ольга КРАСОВСЬКА,  
Ольга ПРОКОПЧУК (фото)

# Міні на піску

Великий скульптурний салон знову заволодів увагою відвідувачів Мистецького Арсеналу.

Форум пластики приходить у нашу столицю шостий рік поспіль. Організатори не зрадили традиції – дивувати люд гучними іменами. Пригадаймо, що попередні салони задовольнили естетські запити публіки роботами Чипаруса, Джакометті, Пінзеля, Мура, Пікассо, Родена, Далі, Дега, Архипенка та інших ушавлених митців.

Нинішньої осені відвідувачам Арсеналу показали твори 50 відомих вітчизняних авторів. Серед них – Михайло Вертузов, Микола Білик, Віктор Сидоренко, Наталія Мудрук, Микола Рапай, Микола Рідний.

У ролі спеціального гостя виступив знаменитий скульптор Цадока Бен-Девід із Великої Британії, що його організатори позиціонують як живого класика. Проект *Simple Lines* («Прості лінії»), з яким майстер ознайомив українську навколумистецьку громадськість, складається з трьох робіт: *Evolution and Theory* («Еволюція та Теорія», 1999), *Blackfield* («Чорне поле», 2008–2012), а також зовсім нової інсталяції *Blackflowers* («Чорні квіти», 2010–2012). До слова, ідея про перший показ третьої композиції саме в стінах Мистецького Арсеналу навідала митця влітку під час Першої київської бієнале. «Побачивши на власні очі цей чудовий простір, я подумав, що це буде найкращим місцем для прем'єри інсталяції «Чорні квіти», – зауважив майстер журналістам.

Пласкі творіння Цадока Бен-Девіда розташувалися на 600 квадратних метрах виставкової площі. Час від часу багатопредметні композиції стають свого роду конструкторами. Приміром, у «Чорному полі» загалом близько 20 тисяч крихітних розфарбованих вручну сталевих рослин із кислотним гравіюванням, чорних з одного боку та кольорових – з другого. Проте майстер варіює їхню кількість залежно від

розмірів зали. У Києві показали 17 тисяч мініатюр.

Найстаріша та найвідоміша робота Бен-Девіда – «Еволюція та Теорія» є, мабуть, і концептуально найцікавішою. Ескізи до двох з половиною сотень алюмінієвих скульптур різного розміру беруть початок в ілюстраціях до підручників XIX століття, наукових праць. (Скульптор ще не раз після «Еволюції та Теорії» надихатиметься картинками з наукових книжок, зокрема медичних трактатів, енциклопедій вікторіанської доби, монастирських гробухів, ботанічних аркушів.) Двомірні скульптури застигли в залі, однак не полишає враження, що вони крокують в одному, спільному, напрямі. Образи великих відкриттів у цьому невпинному еволюційному русі переможуються зі статурами людиноподібних мавп та перших людей. Усе в комплексі підводить до крामольної думки про незмінність гомо сапієнсів протягом усієї історії людства, хоч би там які технічні революції вибухали.

У третій, найсвіжішій, серії «Простих ліній» – «Чорних квітах» фігурують 52 предмети зі знайомого нам фарбованого алюмінію. Інсталяція є ідейною наступницею попередніх композицій. Але можемо говорити вже про нібито тримірність: художник додає до квітів штучні тіні, що, до речі, аж ніяк не бажать збігатися з тінями справжніми.

Бен-Девіда не на жарт захоплюють перетини протилежностей, як-от романтики і раціональності, вигадки і реальності, поезії творчості й прози життя, справжнього і фальшивого, живого і мертвого, білого і чорного, чорного й кольорового...

Триптих свідчить про відданість Цадока Бен-Девіда ще одному компонентові – піску. А й справді, куди ж без цього споконвічного символу плинності часу? Особливо, коли йдеться про еволюційність суцього.

